

Útlendingar ruddað gjónna fyri krabbar

Gjógvin við Gjógv er tiltikin vøkur. Seinastu mongu áriní hefur hon verið eina vitjan verd hjá mongum kavarum. Og eitt, sum hefur verið at upplivað undir vatnskorpuni, eru fimm/seks risa stórir krabbar, sum hava verið at sæð við sama øki í gjónni í fleiri ár. Men í dag er eingin krabbi eftir, tí nú eru teir tiknir av ferðafólki

BARBARA HOLM

Ein teirra, sum hefur havt mong ferðafólk við sær í gjónni við Gjógv og tikið manga mynd av hesum risakrabbunum, er Ingi Sørensen. Men í dag er eingin risa krabbi eftir. Orsøkin er, at fyri nøkrum døgum síðani vitjaðu nøkur ferðafólk við Gjógv. Hesi høvdu kavaraútgerð, og tá tey fóru úr gjónni aftur, høvdu tey allar risa krabbarnar við sær. So nú eru hesir nógv avmyndaðu krabbar helst blivnir ein betri biti hjá nøkrum ferðafólki. Ein hending, sum Ingi Sørensen er sera harmur um.

- Tað ringasta av øllum er, at vit kunnu jú einki gera við tað. Eingin lóg forðar, at fólk taka tað teimum lystir úr havinum, sigur Ingi Sørensen.

Umframt at hann kavar nógv í Føroyum, so hefur Ingi Sørensen

eisini drúgvur royndir við at kava í øðrum londum.

- Eg havi so ongantíð enn upplivað, at tað ikki er ólógligt at taka nakað úr sjónum. Har eg havi verið er mottoíð vanliga "tak bara myndir við tær avstað, lat bara bløðrur liggja eftir tær". Hetta tí, at man sjálvandi ikki kann oyða náttúruna, har man er. Men tað kann man so í Føroyum, sigur ein mótfallin Ingi Sørensen.

Í næstum skal Ingi Sørensen eftir ætlan til Finnlands á kavaraferð. Men til tað krevst serligt loyvi, sum tú skalt søkja um.

- Tað er eisini av trygdarávum, men tað er púra vanligt, at tú skalt hava loyvi og ein guide við tær, tá tú kavar í øðrum londum, sigur Ingi Sørensen, sum eftirlýsir reglur á økinum.

- Tað er sjálvandi keðiligt at gera forboð, men sum tað allarminsta má man gera tað ólógligt at taka nakað við sær úr sjónum. Ímynda

tær, um ferðafólkini fóru avstað við øllum fuglunum teir sóu í einum bergi. Tað hevði neyvan fallið á góða jørð, sigur Ingi Sørensen og vísir á, at tað eigur at vera tað sama fyri tí, sum livir í sjónum.

Gjáarmaður harmast

- Tað eru nógvir kavara her við Gjógv, og tey reypa altíð um teir stóru krabbarnar, sum vóru í gjónni, sigur Hans Andrias Djurhuus, gjáarmaður.

Hans Andrias Djurhuus hefur hús á gjónni, so hann sær alt virksemi, sum er í gjónni. Hann sá eisini, tá ið ein bilur parkeraði við tveimum ferðafólki, sum fóru at kava, og komu upp aftur við fleiri av risa krabbunum.

- Eg fór út og segði við tey, at hatta var ótrúliga synd. Tað vóru tey samd í, tá ið eg greiddi teimum frá, at nú var einki at hyggja eftir hjá teimum, sum komu næst at kava, sigur Hans Andrias Djurhuus.

Ferðafólkini spurdu hann, hvar tað stendur, at tað ikki er loyvt at taka krabbar ella annað úr havinum.

- Eg vænti ikki tað stendur nakrastaðni. Men tað burdi verið ólógligt at tikið nakað úr havinum, og tað burdu ferðaskrivstovurnar fortalt fólki. Ferðafólkini vita jú ikki meira enn tað, sum tey fáa at vita frá ferðaskrivstovunum, sigur Hans Andrias Djurhuus, sum sigur seg harmast um, at føroyska náttúran mest av øllum tykist sum eitt sjálvtkuborð hjá ferðafólki.

Er eingin lóg ímóti tí

- Mær vitandi eru ongar forðingar fyri, at fólk kunnu heinta og fiska tað tey vilja úr sjónum, sigur Peter Flugge, skrivari í Yvirfriðingarnevndini. Í Heilsu- og Innlendismálaráðnum vísa tey til Yvirfriðingarnevndina í málinum um krabbarnar.

Peter Flugge, skrivari í Yvir-

friðingarnevndini sigur, at upp á standandi fót fær hann ikki sagt, um krabbarnir av onkrari orsøk skuldu verið friðaðir. Men helst eru teir ikki tað, og sostatt eru ongar reglur, sum forða fólki at taka teir - og alt annað ein kundi hugsað sær - úr gjónni við Gjógv og fyri so vítt eisini alla aðrastaðni í havinum kring Føroyar.

- Í Danmark og aðrastaðni við eru fiskakort, sum fólk skulu hava frá tí almenna, fyri at sleppa fram at fiska í alment atkomiligum støðum. Men tað hava vit ikki í Føroyum. Í Leynavatni og nøkrum fáum vøtum aftrat skalt tú tó hava fiskakort, tá tú ætlar tær at fiska laks í sesongini, men tað er til eitt felag, sum hefur rættindi og ikki til landið, greiðir Peter Flugge frá.

- Krabbarnir eru at helst at meta sum alt annað fiskari. Fólk fara við tráu har tey vilja at fiska, tað eru ongar forðingar fyri tí, greiðir Peter Flugge frá.